

Ramban & Thomas Paine's "Rights of Man": Hakhel, Covenant, & Political Theory

Tzvi Aryeh Benoff

1. רמב"ם הלכות חגיגה פרק ג - Maimonides Laws of Holiday Sacrifice Chapter 3

הלכה א - מצות עשה להקהיל כל ישראל אנשים ונשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל ולקרובות באזניהם מן התורה פרשיות שהן מזרזות אותן במצות ומחזקות ידיהם בדת האמת, שנאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות וגו' הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך

Halacha 1 - It is a biblical positive command to assemble all Israelites, men, women, and children, after the close of every sabbatical year, when they go up to make the pilgrimage, and recite to them sections from the Torah which will urge them to perform the precepts and encourage them to cling to the true religion, as it is written: "At the end of every seven years, the year set for remission, at the festival of *Sukkoth*, when all Israel comes to appear before the Lord ... gather the people, men, women, and children, and the strangers within your towns..."

Halacha 4 - How did he read? Trumpets were blown throughout Jerusalem to assemble the people; and a high platform, made of wood, was brought and set up in the center of the Court of Women. The king went up and sat there so that his reading might be heard. All the Israelite pilgrims would gather round him. The *ḥazzan* of the synagogue would take a *Sefer Torah* and hand it to

הלכה ד - כיצד הוא קורא תוקעין בחצוצרות בכל ירושלים כדי להקהיל את העם, ומביאין בימה גדולה ושל עץ היתה ומעמידין אותה באמצע עזרת נשים והמלך עולה ויושב עליה כדי שישמעו קריאתו וכל ישראל העולים לחג

the head of the synagogue, and the head of the synagogue would hand it to the deputy high priest, and the deputy high priest to the high priest, and the high priest to the king, to honor him by the service of many persons. The king would receive it standing or sitting, as he pleased. He would open it and look in it, reciting the blessing used by anyone who reads the Torah in the synagogue. He would read the sections we have mentioned until he would come to the end.

Then he would roll up the *Sefer Torah* and recite a blessing after the reading, the way it is recited in the synagogue and add on the following seven blessings:

- 1) May Hashem find favor with Your nation Israel
- 2) We thank You
- 3) You have chosen us from all the nations...You sanctify Israel and Holidays (as we say in prayer). These three blessings are based on the versions we say.
- 4) The fourth is for the Temple that it should continue to stand. It ends with "Blessed are You Hashem who dwells in Zion."
- 5) The fifth prays for Israel that its kingdom should continue. It ends with "Who chooses Israel."
- 6) The sixth prays for the Priests that Hashem should find favor in their service. It ends with "Blessed are You Hashem who sanctifies the Priests."
- 7) The seventh entreats and prays as much as the king is able and ends with "Hashem, save Your nation Israel, for Your people need you to save them. Blessed are You Hashem who listens to prayers."

מתקבצין סביביו, וחזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן וסגן לכהן גדול וכהן גדול למלך כדי להדרו ברוב בני אדם, והמלך מקבלו כשהוא עומד ואם רצה ישב ופותח ורואה ומברך כדרך שמברך כל קורא בתורה בבית הכנסת, וקורא הפרשיות שאמרנו עד שהוא גומר וגולל ומברך לאחריה כדרך שמברכין בבתי כנסיות ומוסיף שבע ברכות ואלו הן:
(1) רצה ה' אלהינו בעמך ישראל
(2) מודים אנחנו לך וכו',
(3) אתה בחרתנו מכל העמים וכו',
עד מקדש ישראל והזמנים כדרך שמברכין בתפלה,
(4) רביעית מתפלל על המקדש שיעמוד וחותם בה בא"י השוכן בציון,
(5) חמישית מתפלל על ישראל שתעמוד מלכותם וחותם בה הבוחר בישראל,
(6) ששית מתפלל על הכהנים שירצה האל עבודתם וחותם בה בא"י מקדש הכהנים,
(7) שביעית מתחנן ומתפלל בה כפי מה שהוא יכול וחותם בה הושע ה' את עמך ישראל שעמך צריכין להושע בא"י שומע תפלה.

2. Shulchan Aruch Orach Chaim 136:1 - שולחן ערוך אורח חיים סימן קלו' סעיף א'

בשבת ו"ט ויוה"כ קורים אחר לוי ת"ח הממונין על הצבור ואחריהם ת"ח הראוים למנותם פרנסים על הצבור [ששואלים אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר] ואח"כ בני ת"ח שאבותיהם ממונים על הצבור ואח"כ ראשי כנסיות וכל העם

On Shabbos, Yom Tov, and Yom Kippur after [Kohen and] Levi, we call up the Torah scholars appointed over the community, and afterwards, the Torah scholars that are fitting to be appointed as leaders (whom the community can ask questions to and they will always have an answer), and afterwards the children of Torah scholars who are appointed over the community, and afterwards the lay leaders, and afterwards people from the general public.

3. Chemdas Harav pg. 13 (Rav Soloveitchik ed. Rabbi Michael Zilberman)

The purpose of reading the Torah aloud in the synagogue is not solely to teach the congregation, but also to arrange an encounter with God, as experienced by our ancestors at

Mount Sinai. Every act of reading from the Torah is a new giving of the Torah, a revival of the wondrous stand at the foot of the flaming mountain. The reading of the Torah is a "staging" of the giving of the

Torah and a renewal of that awesome, sublime experience.

4. Maimonides Laws of Rebellion 2:1 – רמב"ם הלכות ממרים פרק ב הלכה א

ב"ד גדול שדרשו באחת מן המדות כפי מה שנראה בעיניהם שהדין כך ודנו דין, ועמד אחריהם ב"ד אחר ונראה לו טעם אחר לסתור אותו הרי זה סותר ודן כפי מה שנראה בעיניו, שנאמר אל השופט אשר יהיה בימים ההם אינך חייב ללכת אלא אחר בית דין שבדורך.

If the supreme court expounded from a verse in the Torah using one of the (hermeneutic) principles that a law is deemed correct in their eyes, and another court comes after them and

they find another [hermeneutical] reason to contradict that ruling, they may overturn it as they see fit. As it says “To the judge that will be in their times.” You are only obligated to go the court in your time.

5. משנה מסכת עדויות פרק א משנה ה - Eduyos 1:5

למה מזכירין דברי היחיד בין המרובין הואיל ואין הלכה אלא כדברי המרובין? שאם יראה בית דין את דברי היחיד ויסמוך עליו שאין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו עד שיהיה גדול ממנו בחכמה ובמנין היה גדול ממנו בחכמה אבל לא במנין, במנין אבל לא בחכמה אינו יכול לבטל דבריו עד שיהיה גדול ממנו בחכמה ובמנין:

And why do they record the opinion of a single person among the many, when the halakha must be according to the opinion of the many? So that if a court prefers the opinion of the single person it may depend on him. For no court may set aside the decision of another court unless it is greater than it in wisdom and in number. If it was greater than it in wisdom but not in number, in number but not in wisdom, it may not set aside its decision, unless it is greater than it in wisdom and in number.

6. Kesef Mishnah Laws of Rebels 2:1 - כסף משנה הלכות ממרים פרק ב הלכה א

<p>Maimonides learnt this from the fact that we find later Tanaim arguing with earlier ones. Similarly, we find later Amoraim arguing with earlier ones. And Maimonides understands the Mishnah in Eduyos to be speaking about a case where the sages were arguing about an injunction or decree. That is to say, that if a court would follow a minority opinion, a subsequent court would not be able to follow the majority opinion unless it is greater in numbers and wisdom. But if they are arguing about an interpretation of a Biblical verse using a hermeneutic principle, they are able to overturn a ruling even if they are not greater in numbers or wisdom.</p>	<p>בית דין הגדול שדרשו וכו'. למד כן רבינו ממאי דאשכחן תנאי בתראי דפליגי אקמאי וכן אמוראי בתראי פליגי אקמאי והא דתנן בפ"ק דעדיות ... מוקי לה רבינו בשאותו יחיד ואותם רבים נחלקו בגזירה או תקנה כלומר שאם ב"ד פסק כדעת היחיד אין ב"ד אחר יכול לחלוק ולפסוק כדעת הרבים אלא אם היה גדול וכו' וכמו שיתבאר בסמוך אבל אם נחלקו בשזה דורש באחת מן המדות וזה באחרת אה"נ שיכול לבטל דבריו אפילו שאינו גדול כמוהו בחכמה ובמנין.</p>
---	--

And if you will ask, why then do Amoraim not argue with Tanaim? For there are many places where the Talmud questions the an Amorah from a Mishnah or Braisa and they must respond that they hold like another Tannaic opinion. And according to Maimonides, they have the authority to argue with Tanaim? It is possible to answer that from the day that the Mishnah was “sealed” subsequent generations accepted upon themselves to not dispute earlier generations. This also occurred by the “sealing” of the Talmud – from the day it was sealed, no one has the authority to argue with it.

ואם תאמר אם כן אמאי לא פליגי אמוראי אתנאי דהא בכל דוכתא מקשינן לאמורא ממתניתין או מברייתא וצ”ל אנא דאמרי כי האי תנא ואם לא יאמר כן קשיא ליה וכפי דברי רבינו הרשות נתונה להם לחלוק על דברי התנאים. ואפשר לומר שמיום חתימת המשנה קיימו וקבלו שדורות האחרונים לא יחלקו על הראשונים וכן עשו גם בחתימת הגמ' שמיום שנחתמה לא ניתן רשות לשום אדם לחלוק עליה:

7. Kovetz Shiurim 2: Kuntris Divrei Sofrim 2

וצ”ע להבין קבלה זו מה טיבה ובמה כחה יפה שלא יהיה אפשר לחלוק גם על הקבלה הזאת בעצמה כמו שהיה אפשר לחלוק על התלמוד בלא קבלה זו ... דחתימת המשנה היה ג”כ בקיבוץ כל חכמי ישראל או רובן אשר להן הכח של ב”ד הגדול ואסור לשום אדם לחלוק עליהן בלתי אם יש גם להחולקין כח של ב”ד הגדול ואפשר שבשעת חתימת התלמוד הי’ להן כח לחלוק גם על המשני’ כמו בכל ב”ד גדול שיכול לחלוק על ב”ד גדול שקדם לו ... אבל בין חתימת המשנה לחתימת הגמרא בין הזמנים האלו לא נמצא קיבוץ כל חכמי ישראל ביחד ולא היה להן כח של ב”ד הגדול וממילא אי אפשר להן לחלוק על המשניות שנשנו בהסכמת רוב חכמי ישראל.

It is difficult to understand the nature of this acceptance and the power it has. Moreover, why does it have the power to prevent others from overturning the acceptance?! **The sealing of the Mishnah was done with the gathering of all of the sages of Israel, or the majority of them who had the power of the Supreme Court** with whom we are forbidden to argue unless we also have the same authority. **And it is possible that at the time of the sealing of the Talmud, they also had the authority to argue with the Mishnah** like all Supreme Courts that were empowered to argue with earlier courts... **But in between those times, there was no gathering**

of all Jewish sages together, so they did not have the authority of the Supreme Court, and thus it is forbidden to argue with the mishnayos which were taught with agreement of the majority of Jewish sages.

8. שו"ת הריב"ש סימן שצט - Responsa of Rivash 399

וכתב הרמב"ן ז"ל במשפט החרם שכן הדין בכל קבלת הרבים שחלה עליהם ועל זרעם. כדאשכחן בקבלת התורה. וכן במגלה או בצומות. ועוד שאפילו בדברים שלא קבלו עליהם בני העיר בהסכמה, אלא שנהגו כן מעצמם לעשות גדר וסייג לתורה אף הבנים חייבין לנהוג באותו גדר.

The Ramban writes in *Mishpat Hacherem* that such is the law regarding all communal acceptances that become binding on them and all future generations as we find by the acceptance of the Torah, Megillah, and fasts. Moreover, even things which a city did not accept upon themselves, but that they had custom to make a safeguard against something in the Torah, their children must also abide by that injunction.

9. Beis Yishai Drashos: 14 (Rabbi Shlomo Fisher)

"Rav Shlomo Fisher, Rosh Yeshivah of Itri, is a very interesting person. Unlike most Roshei Yeshivah, he has extensive knowledge of theology. But his views can be surprising. A friend of mine, who has had many conversations with him, described him as being great in that he is "totally unpredictable...!"

Rabbi Natan Slifkin

Rav Shlomo Fisher is a member of my faculty and one of the most brilliant talmudists of this generation. He was born and raised in the heart of Meah Shearim, but he has connections with religious Zionist institutions... The only thing he cares about is understanding the Torah.

There was a member of my own staff ... [who] wanted me to get rid of Rav Shlomo [because] he quotes Bialik, Nietzsche, and all sorts of other things that are generally unacceptable in yeshivos. I told him, "You're right, but I've got one problem. You and me, we can teach these boys here how to understand Talmud. But there's a lot more to education than that. Who's going to teach these kids about purity, humility, and integrity? You? Me? That's what we need Rav Shlomo for."

Rabbi Mordechai Elefant (Rosh Yeshiva of Israel Torah Research Institute)

The nations of the world mock the Jews on the multitude of particular practical laws in the Torah, especially ones that involve 'trickery' like *pruzbal*, *heter iska*, *Mechiras chametz*, and others.

Similarly, the critique the Jews about the laws of punishment and compulsion in the Torah because all these things are related to realm of law and governmental policies, but they don't recognize a place **for all these concepts in the realm of**

religion because religion is something relegated to the heart, something between man and his Creator. So, what place do such legal trickery have? For who are you actually tricking?!

Similarly, what is the value of external compulsion for things which, fundamentally are connected to matters of the heart and its emotions. These have nothing to do with civilian and governmental laws which are necessary to prevent anarchy.

Therefore, society has a right to force individuals to conform to the behavior patterns that were instituted by human sensibilities and morals. And since societal laws must be followed in all scenarios, it makes sense there will be such time to utilize legal 'trickery' - a legitimate course of action. But what place does all this have in the realm of religion?

הנה או"ה מונין את ישראל על ריבוי דקדוקי הדינים המעשיים שבתורה ובפרט על ענייני ההערמות המציות בהלכה כגון פרוזבול היתר עיסקא מכירת מבכרת וחמץ לנכרי וכדומה וכמו"כ הם מתרעמים על דיני הענישה והכפייה שבתורה וטענתם היא **כי כל הדברים האלה שייכים לתחום המשפט וחוקי השלטון אבל לא יכירם מקומם בתחום הדתי כי הדת הוא דבר המסור ללב** והוא ענין בין האדם לקונו ומה מקום להערמות בזה כי על מי הוא מערים ואת מי הוא מרמה

וכמו"כ מה ערך לכפיה חיצונית בדברים שעיקרם תלוי בהכרת הלב ובהרגשתו ואינו דומה למשפטי החברה והשלטון דהתם אי אפשר בלא"ה כי מלך במשפט יעמיד ארץ ואלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו ולכן יש זכות לציבור לכפות על האדם דפוסי התנהגות השומם מהכרתו ודעותיו האישיות והואיל וחוקי המשפט מוכרחים להיות קבועים ובהכרח נוהג בהם הכלל של לא פלוג על כן מוכרחים לעתים להשתמש לפי הנסיבות בהערמות משפטיות והוא נוהג לגיטימי אבל מה מקום לכל זה בתחום הדתי

The answer to this is quite simple. The Torah of the Jews has a character of *mishpat*. The foundation of which is the concept of covenant in the Torah, something which many of the mediaeval commentators of struggled with. Why did Hashem need to make a covenant with the Jews that they should accept the mitzvos? Without one would they not have to listen to His voice?! If you will say that they in fact did not have to, then what purpose will a covenant serve; there would be no one to enforce such a commitment?!

Rather Hashem wanted to give the Torah a character of *mishpat*, and *mishpat* is founded on a covenant - a communal acceptance. The Rashbam says this [that the concept of] “*dina demalchusa dina* is that all the citizens of the kingdom accept willingly upon themselves the laws of the king.” That is to say that the compulsion is predicated on acceptance. But this itself needs to be explained: Why did Hashem want to give the Torah a character of *mishpat*?

התשובה לזה פשוטה מאוד תורת ישראל יש לה אופי של משפט יסוד לזה הוא עניין הבריתות שבתורה
 דבר שכבר נתחבטו בו גדולי הראשונים מה צורך להקב"ה לכתוב ברית עם ישראל שיקבלו עליהם המצוות וכי בלא זה אינם חייבים לשמוע בקולו וממ"נ את"ל שאינם חייבים מה תועלת בברית כי מי מחייב אותם לקים קבלתם

אלא כך היה רצונו ית' ליתן לתורה אופי של משפט ומשפט כידוע מתבסס על ברית היינו קבלת הציבור וכמ"ש הרשב"ם (בבבא בתרא נ"ד ב' ד"ה והאמר שמואל) דינא דמלכותא דינא הוא שכל כני המלכות מקבלים עליהם מרצונם הוקי המלך ומשפטיו עכ"ל כלומר הכפייה עצמה יסודה בקבלה אלא הא גופא צריך הסבר מה ראה הקב"ה ליתן לתורה אופי של משפט

The reason can be understood by introducing a fundamental concept in the Torah. Although it is not counted in Maimonides' 13 Principles of Faith it is indeed one of the core principles in Jewish faith, founded on holy sources, explicit in Tanach and many Talmudic and Midrashic statements, and the liturgy composed by the Great Assembly, and

הטעם יובן בהקדם עיקר גדול בתורה שאם כי משום מה הרמב"ם לא מנאו בין הי"ג עיקרים שבפיה"מ פרק חלקיי הנהו באמת עיקר העיקרים באמונת ישראל ויסודתו בהררי קודש והוא מפורש בתורה נביאים וכתובים וכל דברי רז"ל בתלמוד ומדרשים

further developed by the Kuzari. Hashem chose us to be a holy nation, as it says “and you will be for Me a kingdom of priests and holy nation.” And as the rabbis established in the liturgy of *birchas hatorah*, “and You chose us from all nations and gave us your Torah.”

It follows that the Holy Torah is not a Torah for individuals, but a Torah of the community, the Jewish nation. This is indeed something wonderful; that an entire nation of men, women, children, wise people, and fools, altogether comprise a holy nation, and each Jew is one ‘limb’ in the structure of *Knesses Yisrael*, Hashem’s Divine Presence. And this is the reason why all Jews are responsible for one another

ובתפילות וברכות קדושות והבדלות שתיקנו לנו אנכה”ג בברכות ל”ג א’ והעמיק והרחיב בזה בס’ הכוזרי והוא כי הקב”ה בחר בנו להיות לו לעם סגולה וכמ”ש ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וכמו שתיקנו בנוסח ברכה”ת אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו

א”כ התוה”ק אינה תורת הפרט אלא תורת הכלל דהיינו כלל האומה הישראלית והוא באמת עניין נפלא שאומה שלמה אנשים נשים וטף חכמים וסכלים כולם הם גוי קדוש וכל אחד ואחד מישראל הוא איבר בשיעור קומת כנס”י שהיא שכינתו ית’ וזה הוא הטעם שכל ישראל ערבים זה לזה

10. Rights of Man Part 1 (Thomas Paine)

The Parliament or the people of 1688, or of any other period, had no more right to dispose of the people of the present day, or to bind or to control them in any shape whatever, than the parliament or the people of the present day have to dispose of, bind or control those who are to live a hundred or a thousand years hence... On what ground of right, then, could the Parliament of 1688, or any other Parliament, bind all posterity forever?...

It requires but a very small glance of thought to perceive that although laws made in one generation often continue in force through succeeding generations, yet they continue to derive

their force from the consent of the living. A law not repealed continues in force, not because it cannot be repealed, but because it is not repealed; and the non-repealing passes for consent.

11. Reflections on the Revolution in France (Edmund Burke)

Society is indeed a contract...It is a partnership...As the ends of such a partnership cannot be obtained in many generations it becomes a partnership not only between those who are living but between those who are living, those who are dead, and those who are to be born.

12. "New" Responsa of Tzafnas Paneach 3:107 (1934) to Rabbi Yitzchok Sternhell (Future Founder of Yeshiva Sheiris Hapleita)

קבלתי מכתבך הארוך...בשאר מה ששאל בגדר ישוב הארץ זה רק בפרט לא לעשות חבורה לזה

I received your lengthy letter...With regards to what you asked about the status of settling the Land of Israel, it is only for individuals but not as a group.

https://baltimorejewishlife.com/news/news-detail.php?ARTICLE_ID=130020&SECTION_ID=1

13. Exodus 13:19

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקְדוּ אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם:

Moses took Joseph's bones with him, for he [Joseph] had adjured the sons of Israel, saying, God will surely remember you, and you shall bring up my bones from here with you

14. Mechilta D'Rabbi Yishmael 13:19

כי השבע השביע – השביעם שישבעו לבניהם.

He made them swear – [Why the double and causative conjugation of “swear?”] Yosef made them swear that they would make their children swear.

15. Responsa of Tzafnas Paneach 1:143:2 (1935) to Rabbi Yechiel Meir Blumenfeld (Rosh Yeshiva of Mizrachi Rabbinic Seminary Tachkemoni in Warsaw)

השבועות הנה ודאי חל על הציבור דהוה תואר ומציאות ואין מיתה בציבור...ואף דבמכילתא אמר שם דגבי יוסף השביע ואח"כ האבות השביעו לבנים זה רק קודם שנכנסו ישראל לגדר ציבור וקהל...אבל אח"כ וגם אחר שנכנסו לארץ ישראל נעשו ציבור ונעשו מציאות אחת נצחית

The oaths are obviously obligatory on the community because it is an entity onto itself and “there is no death of a community.” And even though the Mechilta says that Yosef made his children swear and subsequently the fathers adjured their children, **that was only before they entered into the entity of a community and congregation. But afterwards, and after they entered into the Land of Israel, they became a community and became one eternal entity.**

https://horabis.blogspot.com/2007/10/blog-post_9917.html

